

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.

Manuscripte nu se înapoiază

Cu 1-a Octombrie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului „Tribuna“.

Sibiu, 21 Septembrie st. v.

Sunt oameni și oameni, la noi, ca pretutindenea.

Dumnețu, deși atotputernic, n'a făcut lumea într-o singură clipă, nici într-o singură zi, precum putea să o facă, ci parte cu parte, în timp de șese zile, și abia a șeptea zi a odihnit.

De asemenea, zidind lumea, atotputernicul Dumnețu, n'a făcut începutul cu cele mai deservite dintre creațiunile sale, ci a ținut un șir de mai nainte hotărât în împlinirea voinței sale, noi oamenii nemerici cu atât mai vartos trebuie să ne lăsăm timp, când e vorba de realizarea dorințelor noastre, și să nu dăm năvală, ci să ne apropiem pas cu pas de scopul nostru, potrivit cu desfășurarea firească a evenimentelor. Dumnețu, chiar Dumnețu a lucrat timp de șese zile și numai apoi a odihnit:

Foia „Tribunei“.

Petrea ferecatul.

Poveste.

Culeasă de I. Romanțan.

(Urmare și fine.)

După-ce a călătorit câteva zile, a ajuns la o clae de fân, care ardea. În clae era un șerpe, care văietându-se îi strigă: Ajută-mi, și-ți voi răsplăti.

Petrea ferecatul apucă șerpele și-l trase afară.

Atunci îi răspunde: Eu sunt fata împăratului șerpilor. Vină cu mine în cetatea lui, el îți va răsplăti.

După-ce a ajuns la poarta cetății, îi dăse șerpoaica. Ori ce-ți va da tatăl-meu, nu primi, ci cere calul cel mai rău, sabia cea mai rușinoasă, cămașa cea mai nelăută și nu-ți va pără rău.

Împăratul șerpilor, înțelegând în ce pericol îi era fata, i-a promis, aur, argint, mărgelă scumpe și diamante de mare preț.

Petrea ferecatul însă îi dăse: eu de acestea nu am lipsă, ci dă-mi mie calul tău cel mai rău, sabia ta cea mai rușinoasă, și cămașa cea mai nelăută ce se află în cetatea ta.

Împăratul șerpilor s'a cam spăriat, auzind ce cere. La aceasta fata mea te-a învățat dăse. Fie dar'.

noi oamenii avem să ostănim ani și ani, decenii și decenii, întregi vieți de-a rândul, pentru-ca copiii, nepoții, poate chiar stră-nepoții să ajungă la mult doritul timp de odihnă.

La noi însă, ca pretutindenea, sunt oameni, cărora le lipsește această mare calitate a răbdării, oameni care nu pot să aștepte și vreau să se bucure cât mai curând de odihnă.

Dacă stăruim deci, ca frații nostri români să fie răbdători, să spereze, să nu-și peardă bunul cumpăt, să fie tari în hotărârea lor și să lucreze pe cât îi iartă puterile și împregiurările, pentru-ca pas cu pas și potrivit cu desfășurarea firească a evenimentelor să ajungă la marea lor scop comun, asigurarea lucrării lor pacifice și ticiute, acești oameni nerăbdători sar cu toții asupra noastră, încât e par'că să ne înecă în venin.

Unii dintre dinșii, mai naivi și mai inofensivi, ar voi ca Românii să dea năvală, să se arunce orbiș în primejdie și să pună în joc binele mic, dar' sigur, pe care îl au, în vederea unui bine mai mare, dar' foarte problematic. Și fiindcă Românii, oameni cu minte și trecuți prin multe rele, nu vor să o facă aceasta, ci își caută de treburile lor, ei sunt nisce proști, nisce lași, nisce mișei, sunt masse indolente, ear' noi, care le dăcem, că bine fac așa precum fac, noi suntem capul tuturor rătărilor, nisce trădători puși în simbria dușmanilor, pentru-ca să înăbușim în Români ori-și-ce avânt nobil, suntem contagiul demoralizator, „corosiv“ al societății române.

N'avem nevoie să-i sfătuim pe frații nostri români să se ferească de acești oameni ieșiți din sărite, care ori nu iubesc din destul pe frații lor, ori sunt prea mărginiți și prea puțin sciutori, pentru-ca să poată judeca asupra intereselor noastre naționale. Apoi nici nu prea sunt primejdioși oamenii acestia: fac, ce-i drept, multă gură, dar' treabă nu fac. Și Românii în destule rânduri au dovedit, că știu să-și prețuiască după adevărata lor valoare și să-și ție în bătaie de joc.

Mai primejdioși sunt oamenii nerăbdători, care, fiindcă nu mai pot aștepta, și vreau să aibă cât mai curând odihnă, se pun pentru nisce simbrii adese-ori foarte mici în serviciul „stăpânirii“. E de sine înțeles apoi, că „stăpânirea“ prețuește pe acești simbriași după trece-rea, pe care o au la Români. Astfel pentru dinșii e o cestiune de conservare se

pară a ave pe cât se poate de multă tre-cere, pentruca simbria să le fie mare, și fac întrebuințare de toate mijloacele, până chiar și de cele mai neiertate, pentru-ca să producă în cercurile stăpânitorilor impresiunea, că Românii ascultă de dinșii și li se supun.

Ear' aceasta nu se poate decât prin o lucrare urmată cu sistem pentru adimenirea celor naivi, pentru violentarea celor slabi și pentru organizarea într-o ligă a celor rîvnitori la câștig de proveniență problematică.

Vedând lucrarea acestor oameni, ni-e adese-ori rușine, că suntem și noi tot Români ca dinșii, și inima ne sângeră, când vedem demoralizarea ce se propagă prin pregiurul lor și prin mijlocirea lor. Aceasta e cuvântul, pentru care nu intrăm acum în amănuntele acestei lucrări distructive, deși e o datorie de conștiință să o facem aceasta și o vom și face la timp oportun.

Ori-și-cât de stăruitori însă, acești oameni n'ar pute să obție nici măcar un succes aparent, dacă n'ar fi ajutați de alții, care au oare-care trecere între Români.

Sunt la noi o mulțime de oameni, care au știut să-și câștige iubirea și încrederea generală, arătându-se totdeauna gata de a servi cauza națională română. Pretutindenea, unde se face ceva „pentru națiune“, îi vedem între cei dintâi, între cei mai zeloși, ba, dacă se poate, chiar în frunte, mai ales în frunte, ca să fie veduți și știuți de toată lumea. Îndată însă ce e vorba ca să se expună, ei se retrag și împing înainte pe alții mai „proști“ ca dinșii. Sunt gata să servească cauza, numai însă câtă vreme aceasta se poate, fără ca să intre în conflict cu guvernul, cu amicii ori cu slugile lui. Vor să aibă trecere între Români, dar' și cu „stăpânirea“ vreau să stee bine.

Această politică de „înțelepciune“ ar fi în adevăr înțeleaptă, dacă n'ar trebui neapărat să aibă cele mai urite consecuențe.

Veniți în atingere cu guvernul, cu susținătorii ori cu slugile lui, acești politici în două fețe sunt siliți să desaproabe hotărârea, cu care alții combat actuala stare de lucruri și astfel foarte adese-ori îi fac guvernului unele servicii, care, ori-și-cât de mici, produc cea mai demoralizatoare impresiune, tocmă fiindcă sunt făcute de oameni, pe care lumea îi știe și îi crede buni români.

laure! vinde-mi mie pe cei doi feciori de împărat și fata aceea cu haine ca stelele.

Femeia bălaurului răspunde: Tu ești Petrea ferecatul, dă-mi mie sabia aceea ruginoasă și cămașa aceea nelăută ce porți și vei căpăta ceea-ce ceri.

Petrea ferecatul îi răspunde: Scumpe lucruri voiesci să-ți dau, însă înaintea mea nimica nu e așa de scump ca frații și sora.

Abia își deslegă sabia și-și desbracă cămașa și bălaurul ridând îi dăse: Fără minte mai poți fi, cum te-ai putut lipsi de așa mare bunătațe? Eată acum trebuie să peri.

— Dacă trebuie, — dăse, — lasă-mă să-mi iau rămas bun dela calul meu.

Bălaurul i-a lăsat și el, mergând la cal, îi dăse: Scii ce am pățit drag căluțul meu.

— Sciu, — răspunde calul, — bălaurul n'a avut minte, că pe mine nu m'a cerut, căci astfel erai perdut, dar' acum eu încă îți pot ajuta. Roagă-te de bălaur, că dacă te va omorî, să te lege pe spatele mele; celalalt apoi e lucrul meu.

Petrea ferecatul s'a dus la bălaur și îi dăse: Dacă chiar trebuie să mor, rogu-te, leagă-mă de calul meu și-l sloboade să meargă unde îi va plăce.

— Această plăcere ți-o pot împlini, — răspunde bălaurul, — și i-a tăiat în mii de bucăți, i-a pus într'un sac de pânză și i-a legat pe spatele calului. Calul s'a dus apoi ca vântul.

Împăratul șerpilor a auzit sunet din depărtare și dăse cătră fată-sa: Pe Petrea ferecatul i-a

Pentru-ca să steargă apoi reaua impresiune, pe care o produc asemenea servicii, ei sunt cei mai radicali, când se află între Români. Pentru oamenii de felul acesta „Tribuna“, pe care o detestă în fața Maghiarilor, e prea domoală, și noi, care susținem cauza națională cu hotărâre, dar' cu chibzuința cuvenită, noi suntem pedeca „acțiunii energice“ pe care ei ar voi să o inaugureze. Nu pentru-că nu le dă mâna să se pună în conflict cu „stăpânirea“, nu pentru-că sunt legați prin interese particulare, nu pentru-că n'au în ei destulă virtute bărbătească și destulă abnegațiune patriotică, nu pentru aceasta se ascund în dosul altora și fac tovarășie cu cei mai discreditați oameni, — nu! — ci pentru-că ei ar voi „o acțiune mai energică“, pe care noi o facem peste puțină.

Și sunt între Români destui oameni lipsiți de educațiune politică și de bun simț, care o și cred aceasta și măsoră oamenii după vorbele, ear' nu după faptele lor.

Am stăruit totdeauna și stăruim și acum, ca frații nostri Români să fie cu băgare de seamă, să examineze faptele, să-și dea seamă cine ce face și cu cine se însofește și să nu-și pună credința în ori-și-cine. Timpurile sunt grele, mâne pot să fie chiar mai grele de cum sunt, și trebuie să băgăm cu toții bine de seamă, ca să ne rădăim numai pe oameni cu temei, care au și destulă înțelegere și destulă bărbăție, pentru-ca să știe ce dă și să nu se pună prin faptele lor în contradicere cu ceea-ce au dăse.

Acela, care voiesce prea mult caută un pretext de a nu face nimic, ear' acela, care stăruie să renunțăm, este plătit să o facă aceasta.

Dintr'o parte și dintr'alta, exaltații și slugarnicii de o potrivă, își vor da toată silința să abată lumea dela linia de conduită, pe care am marcat-o noi cu ocaziunea analizei făcute asupra celor petrecute la Cluj. Românii să judece cu mintea lor, să-și dea seamă de fapte și vor ajunge la convingerea, că totdeauna noi am vorbit în cunoscința de cauză, cu inima deschisă, cu hotărâre, dar' și cu măsura cuvenită. Acela, care dăse că astăzi cauza Românilor din țările coroanei ungare stă mai rău de cum stetea sunt acum trei luni, ori este un agent plătit, pentru-ca să amăgească lumea, ori nu cunoaște situațiunea: atât de bine stă cauza

ajuns ceva nenorocire, căci nesdravénul vine mănios. Împăratul șerpilor a făcut foc mare înaintea porții. Nesdravénul venind repede a înghițit para. Aceasta i-a răcorit puțin și s'a oprit în ogradă.

— Eată aci aduc pe domnul meu tăiat în bucăți! mai mult de atâta n'a putut dăse.

Împăratul șerpilor i-a pus eărăși la olaltă cu mare grije și i-a trimis toți șerpii după bu-ruieni, de leacuri. După-ce s'au reîntors a fert ierburile i-a spălat cu ele și îndată s'a sculat mai frumos și mai mândru de cum a fost mai nainte. Cum a fugit nesdravénul tare i-a pierdut o mână din umăr, împăratul șerpilor însă i-a făcut alta de aur și din os de elefant.

Acum Petrea ferecatul eărăși a mers, să scape pe cei doi frați și pe soru-sa. Sosind la cetatea bălaurului cu 12 capete s'a prefăcut în cal și a intrat în cetate.

Femeia bălaurului a băgat de seamă că aci este făcătura; însă că calul să fie Petrea ferecatul, nu i-a adus aminte. A chemat deci pe bărbatul seu și îi dăse: Moriu de nu mănânc din maiul calului acestuia.

La porunca bălaurului calul îndată fu prins ca să-l omoare. Fata de împărat trecea chiar atunci pe acolo și i-s'a făcut milă de el, dăcând:

— Sêrmene calule, pentru ce nu te lasă în pace?

— Dacă într'adevăr te e milă, răspunde calul, ridică pământul pe care vor căde cei dintâi

română astăzi, încât numai noi înșine putem să o compromitem.

Să n'o compromitem!

Am resistat timp de douăzeci de ani: să persistăm în rezistența noastră cu toată hotărîrea, gata în ori-și-ce clipă de a pune umăr la umăr, ca să ne expunem cu tot sufletul pentru cauza noastră dreaptă, dar' să nu uităm nici odată, că iubirea de muncă și spiritul de ordine sînt marile calități ale neamului nostru, că iubind munca și păstrînd ordinea avem să ne creăm pozițiunea istorică. Nu sîntem noi Românii numai nise turme de oameni, care merg fiesce-care de capul ei, ci un popor, care se pornește, când se pornește, întreg în același fel.

Revistă politică.

Sibiu, 21 Septembrie st. v.

Mesagiul de tron, prin care Majestatea Sa Monarchul a deschis corpurile legiuitoare din Ungaria, a fost viu comentat de toate jurnalele din țeară și chiar și de unele ziare străine. Pe deplin mulțumit cu mesagiul de Tron esingur guvernamentalul „Nemzet“, cu toate că și aceasta foaie accentuează, că disordinea finanelor va pune o mulțime de greutăți în calea realizării reformelor ce s'au anunțat. Măsurile pentru regularizarea finanelor trebuie deci să aibă o formă și un cuprins, care ofer o garanță pentru durabilitatea ordinii ce are să se restabileze. Părerile celualalt guvernamental, ale lui „Pester Lloyd“ le cunoaștem deja. Opoziționalul „Pesti Napló“ constată, după o comparație cu mesagiul de Tron dela 1884, că anunțările privitoare la urcarea poverilor pentru armată sînt mult mai nefavorabile ca cele de acum sînt trei ani. Aceasta foaie ține, că e foarte băta-tor la ochi, că deastădată lipsește o provocare hotărîită la alianța cu Germania și întreabă, ce are să însemneze asta. În legătură cu îndrumarea la întărirea armatei, „Pesti Napló“ află în această un simptom neliniștit. „Egyetértés“ nu află anunțarea, că regularizarea finanelor o să fie misiunea principală a guvernului și regretă, că mesagiul, în tocmă ca și discursul ce l'a rostit Tisza înaintea alegătorilor sei din Oradea-mare, nu conține deslușiri mai deaproape despre intențiile guvernului în aceasta direcțiune. „Budapester Tagblatt“ ține, că mesagiul de tron nu dă nici o deslușire despre cele mai importante cestiuni ale vieții de stat. Și tot atât de puțin satisfăcător e și pasagiul despre rapoartele externe.

Dintre foile din Germania, „Nord-deutsche Allgemeine Zeitung“ se pronunță asupra mesagiului astfel: Trecînd la cele externe, mesagiul de tron a amintit de raporturile amicale dintre Austro-Ungaria și toate puterile, negreșit cu adausul, că situația generală nu pare a admite, ca posibila perfecționare a puterii armate se rămână desconsiderată. Dacă acesta și este

un fapt mai puțin îmbucurător, omul trebuie să recunoască, că în aceasta privință Austro-Ungaria nu se află într-o situație mai nefavorabilă ca celelalte puteri.

Diarele rusesci nu află în mesagiul nimic nou. „Petersburgskia Viedomosti“ se exprimă, că îndrumarea la pacea asigurată, numai atunci ar avea o importanță în gura Împăratului-Rege Francisc Iosif, dacă Austro-Ungaria ar renunța la neîndreptățile sale pretenții în Orient. Aceste, precum și înfrîurirea Germaniei asupra Austro-Ungariei ascund în sine adevărul pericol al crizei. Recunoașterea drepturilor Rusiei în Bulgaria ar fi cel mai simplu mijloc spre asigurarea păcii.

Vorbînd despre faimele privitoare la o reîncepere a negocierilor între Austria și România, „National-Zeitung“ face o observare foarte caracteristică pentru actuala dispoziție a cercurilor național-liberale din Germania. Adece numita foaie ȳice: O adevărată dușmănie politică între aceste două state se pare a fi exclusă, și aci chiar nici războiul vama nu poate schimba nimic. Raportul respectiv are multă asemănare cu raportul dintre Germania și Austro-Ungaria.

Cât privește cestiunea bulgară, cercurile diplomatice sînt deocamdată avizate la simple coniecturi, deoarece-puterile n'au nici un proiect și nici misiunea lui Sachir-Pașa nu e încă lămurită. După o depeșă din Paris ce o primește jurnalele din Viena și Budapesta, în diplomația europeană s'a ivit noua idee, de a trimite la Sofia o comisiune internațională, spre a primi acolo frînele guvernării, în vreme-ce prințul Ferdinand de Coburg ar face o călătorie pe la curțile europene. Această comisiune ar fi apoi în stare să constate adevăratele dorințe ale poporului bulgar și a duce în îndeplinire alegerea de principe în formă legală. Nou alesul principe — poate însuși prințul Ferdinand — va avea apoi să primească frînele guvernării din mâinile acelei comisiuni.

Această procedură n'ar fi fără precedentă, deoarece-ce o asemenea comisiune a regulat la 1879 afacerile în Rumelia-Orientală, și probabil, că această procedură ar corespunde mai mult spiritului tractatului de Berlin. În cercurile politice din Paris se crede, că cestiunea unei comisiuni internaționale în cîrînd o să formeze obiectul negocierilor diplomatice.

„Pol. Korr.“ primește în traducere germană o scrisoare ce a apărut în „Aeon“ de a lui Zaharia Stoiianoff către Leonida Bieliaris, un distins membru al clubului ce s'a înființat în Atena pentru propagarea ideii unei confederațiuni balcanice. În aceea scrisoare se ȳice:

„Ideea înfrățirii statelor balcanice e sublimă, oportună și neamînabilă. Numai prin înfrățire reciprocă pot micile state balcanice și chiar și Turcia să-și asigure existența. În Bulgaria încă nu există club în acest scop,

earăși să facă Petrea ferecatul. Într'un minut luă cămașa pe sine și scoase sabia.

Vădînd aceasta femeia bălaurului s'a suit pe mătura și a sburat.

Bălaurul își aduse aminte, că Petrea ferecatul a înviat după ce fu legat pe cal; deci se rugă și el, că dacă îl va omorî Petrea ferecatul să-l lege și pe el pe cal. — Petrea ferecatul dintr'o lovitură îi reteză toate nouă capetele și dimpreună cu trupul, le-a legat pe calul bălaurului și l'a lăsat să meargă pe unde-i place. Sa dus deci și astăzi încă merge.

Petrea ferecatul a luat jos din horn pe cei doi frați ai lui, unde s'au fost uscat de tot și sau fost negrit și i-a dus la împăratul șerpilor ca să-i învieze. Cu el s'a dus și sora-sa cea cu haine ca stelele.

Sosind la împăratul șerpilor, lîngă el a vădît ședînd o fată așa de frumoasă, încât la soare te puteai uita dar' la ea ba, avea o stea în frunte și împăratul șerpilor le grăi astfel: Aceasta e fata mea, și pe ea din primejdie tu o ai scăpat. Ia-o de muere. Au făcut apoi un ospăț mare pe un fund de fedeleș. Cei doi frați dimpreună cu sora cu tot apoi sau dus acasă, ear' Petrea ferecatul rămase pe loc, și împăratul șerpilor i-a dat bani mulți, mărgelile multe, diamanți și pe pămînt nu a fost împărat mai avut ca Petrea ferecatul.

fiindcă cestiunea internă preocupă poporul cu totul; dar' poporul bulgar și politiciii sei înclină spre această idee. E de prevădut, că Rusia va fi dușmană acestei idei; cât privește pe Austria, apoi ultimile evenimente arată, că confederațiunea popoarelor balcanice ar fi în avantajul ei.

După-cum se asigură din Paris în mod oficios, din incidentul dela granița Vogezilor, guvernul francez nu va exagera și nu va cere nici ceva imposibil, dar' va persista la orice întemplantare pre lîngă pedepsirea soldatului Kauffmann și pre lîngă o ispășire morală. De altă parte Parisenii sînt de convingere, că Germania nu va fi de astă-dată negeneroasă. Poate-că atitudinea ambelor guverne va dovedi, că ambele părți doresc pacea în toată serioșitatea.

Crisa scolii de fete din Sibiu.

Crisa, în care se află școala de fete din Sibiu, atinge în cel mai dureros mod nu numai pe numeroasele familii, care și-au încredințat copilele direcțiunii acum demisionate, ci pe toți cei ce au stăruit pentru înființarea acestei scolii ori se interesează de dezvoltarea ei, adece pe întreaga parte mare și bună din societatea română.

Și e fără îndoială foarte dureros sentimentul ce ne cuprinde, dacă vedem cum chiar acum, când noul institut a început să iee oare-care avînt, se pronunță și în ceea-ce privește conducerea lui desbinarea, care de atîta timp face ne-suferită viața în mijlocul societății române din Sibiu.

Îmi voi da cu toate aceste silința de a convinge pe cei-ce sînt accesibili pentru aprecierea nepreocupată a faptelor, că crisa nu este atît de îngrijitoare, precum ea le va fi pîrînd multora, ba poate să fie chiar un simptom de reacțiune sănătoasă.

Sînt multe susceptibilitățile, pe care trebuie să le menagez, multe fapte, pe care trebuie să le trec cu vederea; sînt însă sigur, că oamenii cătu-și de puțin informați vor înțelege de ce e vorba, când ȳice, că școala noastră de fete are un defect de nascere.

Idea înființării acestei scolii a fost emisă de cei mai cu autoritate dintre oamenii noștri publici și în cîrînd a primit-o întreaga societate română, fiindcă era în adevăr trebuință de o asemenea școală și trebuința aceasta o și simțiau toți cei ce se preocupă de mersul dezvoltării noastre naționale. Școala de fete din Sibiu cu toate aceste s'a înființat, dacă din norocire n'ar fi existat în Sibiu cîteva familii române, care doreau să-și crească copilele române, și astfel stăruiau cu tot din adinsul pentru înființarea scolii. Oamenii preocupați numai de interesele generale, aceia, care ei înșiși n'aveau copile, dar' țineau ca alții să-și poată crește copilele române, au profitat de aceste interese particulare și astfel dorința generală în cîrînd s'a realizat.

Chiar dintru început însă școala s'a pornit în o direcțiune, pe care mulți o socotiau greșită, ba chiar primejioasă.

Acele cîteva familii, care au făcut începutul cu înființarea unei scolii pentru copilele lor, țineau fără îndoială cu tot dreptul, că școala să fie potrivită cu exigențele lor. Aceia însă, care erau preocupați numai de interesele generale, stăruiau ca școala să fie potrivită cu exigențele Românilor în genere.

Între acești din urmă am fost și sînt și eu. Înființată din inițiativa cîtor-va familii române mai înstărite, școala „reuniunii de femei“ era oare-cum o școală „pentru domnișoare.“ Foarte mulți din aceia însă, care au contribuit pentru înființarea și susținerea acestei scolii, voiau să aibă o școală de fete, care n'au pretenția de a fi „Domnișoare.“ Tot astfel nici noi, Dr. D. Bărcianu, Dr. I. Crișan și eu n'am dat timp de mai multe oare pe ȳi lecțiuni la școala aceasta, pentru-că să instruiam nise „Domnișoare“, care pot să-și facă instrucțiunea și într'un mod mai puțin ieftin. Direcțiunea „Asilului Elena Doamna“, în sfîrșit, n'a trimis la Sibiu o guvernantă pentru cîteva „Domnișoare“, ci pe una dintre profesoarele mai cualificate ale „Asilului“, fiindcă vorba era de eroirea unei scolii române de fete.

Astfel nu putea să existe cuvenita înțelegere între corpul didactic și „reuniunea“, care întreținea școala.

Pe cînd membrii corpului didactic ar fi dorit, ca să se propage prin școală un spirit oare-cum mai democratic, „reuniunea“ ținea taxele lunare să fie mai măricele, pentru-că să nu se spon-rească prea tare elevele și să nu între prea multă „plebe“ în școală. Pe cînd profesoara ținea, ca elevele se nu se grupeze după starea și rangul părinților, multe din copile veneau gătitte ca nise păpuși gentile la școală ear' ține cîteva fete de țeran, care îndrăzniseră să între în școala de „Domnișoare“, erau isolate, chiar persecutate de colegele lor, încât în cele din urmă au părăsit școala toate afară de una, care nu-și putea găsi păreche, cînd școala ieșea unde-va.

Mi-e greu să spun aceste lucruri, dar' trebuie să le spun, pentru-că noi toți, care sîntem ieșiți din popor și mai păstrăm încă iubirea și venerațiunea către opire și cătrînță, să punem umăr la umăr și să stîrpinim din inimile copilor noștri asemenea fumuri bolnăvicioase și urite.

Fumurile aceste au întrat, să înțelege, și în școala înființată de „asociațiune“, ba, ceea-ce e mai rău, chiar și în internatul acestei scolii: acesta e defectul de nascere al institutului.

Nu e vorba de zidirea ce-z frumoasă, de grădina aranjată cu gust și de întreaga întocmire internă a institutului. Toate aceste lucruri frumoase, solide și alese după exigențele moderne sînt chiar din punctul de vedere educativ foarte binefacătoare anume pentru o școală de fete.

Înțeleg spiritul — dragă Doamne — aristocratic, care le șade atît de rău, unor copile — la urma urmelor — foarte sêrace și ieșite din acea plebe, pe care atît de încurînd s'au deprins a o disprețui.

Pe cînd în societatea așa numită „bună“ mumele țîn, ca copilele lor să se deprindă cu curățenia, cu cea mai deservită simplitate în ceea-ce privește îmbrăcămîntea, hrana și trebuințele ȳilnice în genere, aici copilele sînt găsite adese-ori ca nise păpuși, se ceartă între ele asupra „foaletelor“, persecută pe cele-ce nu sînt găsite potrivit cu „rangul“ institutului și se deprind cu nise exigențe cu totul exagerate pentru ele. Pe cînd în România portul țerănesc e admis în saloane, ba chiar de rigoare la curte, în acest institut de „Domnișoare“ cătrînța e pusă în interdict. Pe cînd în casele „bune“ fetele se deprind a se servi ele însele și a servi și pe alții, aici copilele se simt înjosite, dacă nu sînt servite după toată rigoarea. Astfel foarte încurînd școala s'a făcut reputațiunea de „pension de demoșale“, care nu e pentru nasul ori-și-cui, nu numai foarte scump, ci totodată și foarte pretențios, și sînt pe la celelalte scolii din Sibiu o mulțime de fete române, cărora nu le dă mîna să se avînte pînă la școala românească.

Admit, că sînt multe familii române, cărora le dă mîna să-și crească copilele într'un asemenea ton aristocratic. Să și le crească; n'avam să ne amestecăm în treburile lor: fiesce-care își norocește ori își nenorocește copiii așa cum se pricepe și cum îi este educațiunea. De sigur însă, că exprim sentimentul comun al Românilor, dacă ȳice, că nu pentru asemenea familii s'a făcut școala din Sibiu, ci pentru partea cea mare a Românilor mai sêraci și mulțumiți cu mai puțin.

Noi Românii n'avam încă și nici că trebuie să dorim a avea cocoane mari, femei de expositură, care sperie lumea cu toaletele lor scumpe și elegante și sînt line și prelinse cu miere dulce, cînd se ivesc în „societate“, ear' acasă la ele sînt poate adese-ori nesuferite, se ceartă ȳuia toată cu bărbatul și își bat servitoarele și copiii, dacă-i vor fi avînd. Ne trebuie femei destul de culte și de instruite, pentru-ca să conducă educațiunea copilor noștri și să reprezente cu onoare casele noastre, dar' deprinse cu gîndul că vor avea să muncească alături cu soții lor, să steargă pravul, să conducă bucătăria și spălaturul și să cîrpească sdrînteale noastre și ale copilor noștri.

Și să fim convinși, că asemenea femei ne va da școala de fete din Sibiu. E peste puțină ca un institut, care se află în mijlocul acestui oraș de oameni rezonabili, să poată bate cîmpii. Chiar dacă noi din noi nu ne-am veni în fire, trăim în mijlocul societății germane, care a și început a-și bate joc de fumurile noastre. Sînt apoi și între noi mulți oameni cu creștere germană, care înțeleg, că e pe cît de ridicolă, pe atît de primejioasă clina, pe care se află o parte a societății române din Sibiu.

Era și este o cestiune de bună educațiune, ca școala să fie ferită de înfrîurirea acestei părți „aristocratice“ din societatea noastră, pentru-că în cetul cu înțetul să iasă din institut fumurile. Această isolare nu era cu puțină cîtă vreme partea cea mare a elevelor erau externe și astfel scoase pentru o mare parte din viața lor de sub înfrîurirea institutului. Acum însă, după-ce vre-o patruzeci-și-cinci dintre eleve sînt internate, spiritul scolii se face în institut și externele vor trebui să se deprindă încetul cu încetul cu apucăturile internatului.

Nu poate încă nimeni să se pronunțe, dacă aceste apucături sînt ori nu bune; de sigur însă, că baronesa Elena Pop, ca directoriță și Dr. D. Bărcianu, ca director de studii, erau pentru partea cea mare a părinților destulă garanție, că ele nu vor fi rele. Numai însă cîtă vreme aceste două persoane au destulă autoritate ca să conducă ele singură educațiunea și instrucțiunea copilelor și să ferească institutul de ori-și-ce amestec extern.

Și dacă am înțeles bine lucrurile, acesta e și cuvîntul, pentru care chiar d-șoara baronesă Elena Pop a primit direcțiunea institutului: vorba era să se scie, că nu toate damele din Sibiu au amestec la institut, ci una singură și cea mai cu autoritate din ele îl conduce pe răspunderea ei și după înșărcinarea primită dela comitetul „Asociațiunii“.

Admit, că pot să fie familii cu exigențe mai mari, care nu se mulțumesc cu conducerea aceasta și astfel ar voi să iee cel puțin indirect și ele parte la conducere. Nu este cu toate aceste mai puțin adevărat, că nici baronesa Elena Pop, nici Dr. D. Bărcianu nu sînt persoane, cărora le este iertat să primească o pozițiune subordonată și să admită autoritatea ori protecțiunea cuiva, cîtă vreme ele singure poartă răspunderea față cu părinții.

În dată-ce este cu puțină un-amestec, care din punctul de vedere educativ ar pute să fie stricăcios, numai un om ȳuratic ori servil mai poate să primească răspunderea pentru educațiunea și instrucțiunea copilelor.

Eată de ce am ȳis, că crisa este — poate — un simptom de reacțiune sănătoasă.

Lupta între cele două curente a existat totdeauna: acum ea s'a pronunțat în o formă mai acută, și atrînd dela părinții copilelor, ca cei mai

doi picuri de sînge după ce voiu muri, și îi aruncă în grădina bălaurului.

Fata i'a împlinit cererea și în ceea ȳi se făcu acolo un măr frumos încărcat cu mere de aur.

Femeia bălaurului chieamă pe bărbatul seu și-i ȳice: Mor de nu-mi voiu ferbe mîncarea la foc din lemnul acesta.

Bălaurul porunci servitorilor sei și aestia au mers cu sêcuri să-l taie. Fata de împărat earăși trecu pe acolo, cînd voiau să-l taie grăi:

— Sêrace lemnule, pentru ce nu te lasă în pace?

Dacă mă compătimesci într'adevăr ȳise lemnul, ridică cele două aschii pe care le vor tăia mai întăiu din mine și le aruncă în lacul bălaurului.

Fata i'a împlinit cererea, și în ceea ȳi înnotau doi pesci minunați de aur în tău.

Femeia bălaurului chieamă earăși la sine pe bărbatul seu și îi ȳice: Mor de nu veți aduce pescii cei de aur în chilă mea.

Bălaurul a fost gata a-i împlini cererea, dar' pescii nu putea să prindă nici cum. Fiindcă bălaurul scia înota tare bine, și-a propus să-i prindă el. Și-a deslegat sabia cea rușinoasă, ca să nu-l împedecă la înnotat, a desbrăcat cămașa cea nelăută, căci nu era iertat să se ude, și a sărit în lac. Însă pescele de aur dintr'o sêritură se aruncă pe termure și Petrea ferecatul

direct interesați, și de la societatea română, ca ea să se resolve într'un fel ori într'altul, pentru-că, în sfârșit, pacea s'ar putea face.

E indiferent, cine anume are să stea în fruntea institutului. De sigur însă, că e foarte important pentru educațiunea copilelor și pentru prosperarea institutului, ca pozițiunea aceasta să fie ocupată de persoane cu valoare și cu autoritate. Nici o femeie de oare-care valoare însă nu va primi pozițiunea de directriță la acest institut, și nici un profesor de oare-care valoare nu se va însărcina cu direcțiunea studiilor, dacă, fie chiar și numai prin mijlocirea comitetului „Asociațiunii”, lumea toată poate să aibă amestec la conducerea școlii. Dacă vom persoane de valoare trebuie să le creăm o pozițiune onorabilă, să le dăm toată încrederea și să le lăsăm să lucreze scutite de ori-și-ce supărări.

Eu înțeleg preocupările celor câteva familii care țin ca copilele lor să primească o educațiune oare-cum mai „aristocratică”, admit chiar legitimitatea acestor preocupări, căci știu, că mari sunt meritele lor pentru înființarea școlii; din întămplare însă partea cea cu deservire mare a familiilor române nici prin avere, nici prin poziție socială, nu pot să fie puse în același rang, ear' institutul din Sibiu trebuie să fie condus — nu potrivit cu exigențele câtorva familii mai „ilustre”, ci după-cum sunt actualele noastre stări sociale.

Și pe cât cunosc eu societatea noastră, sunt în ea foarte puține familii, cărora li s'ar cuvine să aibă exigențe mai mari ca cele normale. Sântem cu toții o singură clasă socială, toți de o potrivă oameni, care s'au ridicat prin munca lor onestă și n'au să se simtă geneți unii de alții.

Ioan Slavici.

Cronică.

Vânătoarea principelui de coroană. Principele de coroană Rudolf va sosi în 6 Octombrie la Giurgiu. În aceea zi s'a proiectat o vânătoare în valea dela Casva. După rapoartele intendanțului de vânătoare Petz s'au închis în pădurile din apropierea Giurgiului 26 urși. Căstălel de vânătoare al clironomului va fi renovat și provădit cu mobile nouă; pe păreții chililor se vor întinde toate peiele acelor urși, pe care i'a puscat principele de coroană în decursul celor doi ani din urmă. Cu ocaziunea petrecerii clironomului la Giurgiu, va funcționa o stațiune de telegraf și poștă aici, al căruia personal își va începe activitatea deja prin 3 l. c.

*

Numiri. De fîșpân al comitatului Caraș-Severin s'a numit vicișpanul acestui comitat, consilierul reg. Emerie Jakabffy. — De jude reg. la trib. din Ciuc-Sereda s'a numit subjudele dela judecătoria cercuală din Ocland, Albert Sándor. — De procuror reg. la procuratura din Lugoj s'a numit: subprocurorul din Budapesta, Dr. Bela Katona; de subprocurori reg. s'au numit la procuratura din Brașov subjudele din Iclanda-mare Alexandru Bodo, ear' la procuratura din Cluj subjudele dela judecătoria cercuală orășenească din Cluj, Ladislau Sămi. — Ministrul de finance reg. a numit de procuror la procuratura domeniilor din Sighetul-Marmației pe fîșolgar-birăul din comitatul Ugociei, Bela Morvay. — Direcțiunea financiară din Cluj a numit: pe practicantul de concept fără diurnă Otto Kaiser de practicant de concept cu diurnă la oficiul pentru măsurarea competențelor în Murș-Oșorhei, ear' pe candidatul de practicant de dare Ioan Biró de practicant de dare fără diurnă.

*

Alegere de medic comunal se va ține în 20 Octombrie st. n. 1887 în comuna Uzdin, protopresbiteratul Panciovei, comitatul Torontal. Uzdinul e comună foarte mare și e pur română. Medicul are salar anual de 600 fl. și accidente corespunzătoare și dacă comuna va fi îndestulată cu medicul, salarul se va mări. — Petițiunile pentru dobândirea acestui post sunt a se trimite preturei din Antal-falva, per Pâncsova. Se recomandă medicilor români a petiționa pentru dobândirea acestui post.

*

Înmormântarea lui Iacob Murășianu. Sâmbătă după amiază a fost înmormântarea vechiului publicist român Iacob Murășianu. Cu toate că timpul a fost ploios, toată elita societății din Brașov și din comunele vecine a asistat la înmormântare. Cortegiul a fost urmat de numeroasă familie Murășianu, de delegații așezămintelor noastre culturale și anume: din partea „Asociațiunii transilvane pentru literatură și cultura poporului român”, dl P. Cosma, comitetul reuniunii femeilor române din Brașov, profesorii dela scoalele române din Brașov, comunele învecinate prin preoții lor, sătenii din Săcele prin bărbaiții lor cei mai de frunte și mai cu dare de mână; stat-majorul regimentului de infanterie staționat în Brașov, profesorii scoalei rom.-cat., profesorii scoalei evanghelișce, tribunalul, administrația comitatensă etc. Părintele Dr. Augustin Bunea și dl Stefan Bobancu, secretarul redacției „Gaz. Trans.”, au ținut câte o cuvântare bine primită de public. Să-i fie țărîna ușoară!

*

Necroloage. Teodor Pap, proprietar în Cheș, a încetat din viață în Lugoj. Răposatul a testat întregă averea sa de preste șaptezeci de mii florini pentru scopuri culturale, ear' de administrator al acestei fundațiuni a instituit prin testament consistorul eparchial român ortodox din Arad.

— Ioan Bocoș, medic cercual al M.-Ludoșului, atacat de apoplexie și-a terminat viața sa, de utilitate publică în 26 ale curente în al 42-lea an al etății sale. Fie-i țărîna ușoară și memoria neuitată!

*

Himen. După un anunț, pe care astăzi l'am primit, cunoscutul nostru baritonist Isaia D. Popa și domnișoara Ana D. Roman s'au cununat în Sibiu la 21 a lunii trecute.

*

Aschia nu cade departe de pom. Ni s'raportează din Raab următoarele: Feciorul lui Horvath, al fostului casir la sedria orfană, care s'a sinucis de frică, că va fi închis pentru defraudări, a făcut ce a făcut și tată-sau: s'a sinucis. Horvath jun, era cancelist la tribunalul din Raab, neglijent până la extrem în oficiul său, încât da prileg la multe încredințări. Într'una din zilele trecute a fost provocat cu toată serioșitatea la ordine din partea șefului de birou, Horvath a început să facă gură, a început să injure și în urmă s'a înfuriat și a aruncat călimarul cu negreală fără multe ceremonii — chiar în capul domnului șef! a eșit apoi, trântind ușile și multe zile n'a mai venit în birou. Poliția a început să-l caute și l'a aflat în urmă într'o eșitoare cu templele sfărîmate de glonț. El a lăsat în urmă-i o singură scrisoare către mamă-sa, din care se vede, că el demult a purtat gândul de sinucidere.

*

Bandă de hoți. Renumita bandă de hoți, care și-a făcut renume pe țărîmul drept al Dunării, începe acum a-și face cheful din tot plinul; nu se mulțumesc hoții a jefui numai oameni singuratici și case private, ci atacă diina mare prin țerguri. Așa se povestesc din Papa următoarea faptă temerară a hoților: În 29 l. c. s'a ținut în Ciorna tîrg de țeară; comercianții din loc și-au așezat mărfurile lor într'un rînd lung de șetre. De către seară, când tîrgul era deja la capăt, trei bărbaiți robusti și înarmați au venit în Ciorna cu o carată elegantă. Cam pe la 9 oare seara, acești trei străini au atacat cu pușcături dese două carate pline de piei lucrate, de ghețe și alte mărfuri de ale ciobotarilor. Comerciantul Ladislau Holly, proprietarul carălor, a fost ucis îndată de un glonț; un alt neguțator, Dulici, a fost greu rănit. Tot această soartă au avut-o și două femei; una, nevasta surugiuului, a rămas moartă, ear' cealaltă a fost rănită de moarte. Hoții au desgolit apoi carăle și au luat toți banii, cari i-au găsit la cei uciși, inelele și cerceii femeilor celor moarte încă le-au luat. Cu aceste hoții au dispărut. Fapta aceasta s'a întîmplat pe drumul dela Ciorna la Papa; în urma acestor două carate au venit încă alte carate încărcate cu mărfuri, la număr vre-o 20, dar' au rămas cu totul neatinse de hoți. Spaima produsă prin acest atac temerar e generală; industriașii nu mai cutează să cerceteze tîrgurile. E serios într'adevăr lucru pe acolo, numai publicarea dreptului statar mai poate readuce siguranța publică atât de mult primejduită prin acele ținuturi.

*

Șahul Persiei la București. Se vorbește, că șahul Persiei are de gând a face la eamnă o călătorie prin Europa și, cu această ocaziune, prima vizită o va face la București. Maiestăților Sale Regelui și Reginei României.

*

Schnäbele — agrățiat. Se telegrafează din Metz, cu data de 1 Octombrie, că în urma unei petițiuni îndreptate imperatului Vilhelm pentru agrățierea lui Schnäbele, a sosit pe cale telegrafică în aceea zi chiar ordinul ca Schnäbele să fie pus imediat pe picior liber. La 7 oare seara Schäbele a fost eliberat; și el a și plecat atunci din oraș.

*

O expoziție italiană la Londra. Se vorbește de o mare expoziție italiană care se va arăta la Londra în anul viitor; această idee, de a face cunoscute produsele industriei italiene în capitala Engliterei, s'a născut în urma succesului obținut de curînd în același oraș de expoziția americană. Rezultatele acelei expoziții naționale călătoare, cea dintâi în felul ei, au fost foarte frumoase, și afară de imensul folos de a fi lărgit raporturile cu Engliterea, americanii au putut realiza în decursul expoziției mari câștiguri. Expunătorii italieni se vor folosi de localul lăsat de expoziția americană: o galerie imensă de 1140 urme lungime și 120 lărgime, cu opt saloane vaste, grădini spațioase, un circ pentru spectacole, etc. Se speră mult în succesul acestei întreprinderi.

*

Un ministru palmuit. Se scrie din Lisabona, că scandalosa afacere între ministrul de marină Macedo și deputatul Ferreira d' Almeida s'a aplanat. Ministrul Macedo a fost, după-cum se știe, palmuit în public de către deputatul d'Almeida, în urma căreia ministrul a repășit din postul său imediat, ear' deputatul palmuitor, care tot odată e și oficer în corpul de marină, a fost judecat la închisoare militărească de 4 luni. Deputatul Ferreira și-a împlinit timpul de închisoare înainte de asta cu vre-o câte-va zile; ministrul a fost numit de nou în postul său prin un regret regesc din 15 l. c. Ministrul însă nu e satisfăcut numai cu pedapsa de închisoare, el poftescă dela Ferreira și o satisfacere cavalerască: a provocat la duel pe oficerul de abea scăpat din închisoare. Cu toate acestea ei nu s'au duelat, căci martorii lui Ferreira au pretins prea aspre condițiuni, pe care martorii ministrului au șovăit să le primească. Astfel afacerea e cu totul încheiată.

Asociațiunea transilvană

pentru literatură română și cultura poporului român.

Nr. 378/1887.

Proces verbal

al comitetului luat în ședința dela 23 August st. n. 1887.

Președinte: Iacob Bologa, v.-președinte. Membrii prezenți: E. Macellariu, C. Stezariu, G. Barițiu, I. V. Russu, Dr. Ilarion Pușcariu, E. Brote.

Secretar: Dr. Ioan Crișian.

Nr. 111. Senatul scoalei principale române din Lăpușul-unguresc prin adresa dtdo 16 August a. c. se roagă, ca comitetul se mijlocească dela adunarea generală a Asociațiunii din anul curent un ajutor cât de modest pentru această școală pentru anul acesta sau și pe anul viitor, motivând cererea cu lipse de mijloace, precum și cu necesitatea de a se asigura existența acestei școli. (Ex. Nr. 372.) Secretarul II-lea propune, ca cererea menționată să se înainteze cu recomandări adunării generale a Asociațiunii din anul curent. Membrul comitetului I. V. Russu propune a se înainta cererea adunării generale fără vre-o observare din partea comitetului. Membrul E. Brote propune: Cererea senatului scoalei principale române din Lăpușul-unguresc să se înainteze onoratei adunări generale, ce se va ține în acest an la 28 August și zilele următoare în Sibiu atrăgându-se atențiunea adunării la împregiurarea, că fondurile Asociațiunii pretind încă considerabile mijloace bănești din venitele modeste ale fondurilor Asociațiunii. Punându-se aceste propuneri la vot.

— Se primesc propunerile făcute de membrul comitetului Eugen Brote.

Nr. 112. Direcțiunea despărțământului VII. (Abrud) prin adresa dtdo 15 August a. c. prezentă procesul verbal luat în ședința adunării generale a despărțământului, ținută la 10 Iulie a. c. în comuna Lupșa, dimpreună cu acelușe. Din procesul verbal al adunării generale se vede că:

1. cu ocaziunea acestei adunări s'a cetit o disertațiune de părintele scopop Romul Furdul despre „Însămîntărea și scopul Asociațiunii”;

2. s'au însinuat membrii noi: Petru Butalan, econom în Șiaș; Petru Nicoră, econom în Lupșa, și Petru Lucaci, secretarul societății de mine „Concordia” în Abrud;

3. s'a făcut propunerea de a se crea trei premii pentru acei învățători din despărțământ, cari se vor distinge în cultura grădinaritului și pomăritului, precum și în „arta metodică de propunere a obiectelor de învățămînt în scoalele populare” și s'a hotărît, ca cesiunea aceasta să se aducă înaintea adunării generale a Asociațiunii transilvane, ce se va ține la 28 August a. c. în Sibiu, ca se decidă cu privire atât la propunere înșai, cât și la suma ce ar fi să se prelimizeze pentru premiile intenționate.

4. s'a declamat din partea tînrului Enea Gerasim, poezia „Glasul unui Român”; 5. s'a decis, ca proxima adunare a despărțământului să se țină în anul viitor 1888 în comuna Sălcina. (Ex. Nr. 374/1887.)

Hotărîrile dela pt. 1, 2, 4 și 5, se iau spre știință, avînd membrii noi Petru Butalan, Petru Nicoră și Petru Lucaci a fi supuși conform statutelor aprobării adunării generale proxime.

Cât pentru propunerea amintită la pt. 3 referitoare la crearea de premii, că sumele încasate dela membrii ajutători, conform ș-lui 27 din regulament pot fi folosite între marginile persoriselor șș-ii 18 și 10 din regulament, pentru scopurile speciale ale despărțământului, aceea cade în competența adunării generale a despărțământului și nu face deci trebuință a fi supusă aprobării adunării generale a Asociațiunii.

Nr. 113. Ioan Pap învățător gr.-cat. în Serețel, comitatul Bistrița-Năsăud prin adresa de dtdo 20 August a. c. se roagă pentru a se conferi fiului său David Pap, elev de clasa I, gimn. în Bistrița un stipendiu pentru a-și pute continua studiile (Ex. Nr. 375/1887).

— Ne-fiind vacant nici unul din stipendiile aflătoare la dispozițiunea comitetului Asociațiunii, cererii de față nu se poate satisface, petentele se îndrumă astfel a reflecta la concursurile, ce eventual se vor exscrie din partea acestui comitet.

Nr. 114. Direcțiunea despărțământului XI. (Selagiu) prin adresa de dato 19 August a. c. Nr. 26 prezentă protocolul adunării generale a despărțământului ținută în 4 August a. c. în Buciumi, dimpreună cu acelușe, anunt: cuvîntul de deschidere al președintelui, raportul comitetului despre activitatea sa în anul 1886 și o disertațiune despre „cultura națională a poporului român în comparațiune cu starea lui materială” vrînd să se iee la cunoscință și să se aproabe decisiunile cuprinse în protocolul adunării, să se cunuteze subțernerea taxelor încurse dela membrii ordinari și să se publice în foaia periodică „Transilvania” cuvîntul de deschidere al directorului și raportul comitetului, trimițându-li-se după modalitatea din anul trecut, din numărul acela al „Transilvaniei”, în care acelea vor apăre, 50 exemplare, și în fine se poată folosi spre scopurile despărțământului suma (altfel numită și nejustificată) intrată dela membrii ajutători sau dela membrii de ai despărțământului. Lista membrilor înșcriși cu ocaziunea adunării generale, despre care se face amintire în adresa direcțiunii lipsesc dela act; de asemenea nu s'a așternut nici suma de 15 fl. încasați dela membrii Asociațiunii de asemenea citată în adresa direcțiunii. Din protocolul adunării se vede că:

1. S'au premiat 14 învățători din despărțământ, precum și un țeran român sirguitor din comuna Bucium.

2. Fiind timpul înaintat și neputându-se ceti disertațiunea care s'a însinuat dl A. M. Vișay, se cere că aceea să se publice în foaia „Transilvania”.

3. Adunarea generală viitoare să se țină în comuna Domnin la terminul ce-l va deșige comitetul.

4. S'a mulțumit d-lui prim-secretariu al Asociațiunii G. Barițiu pentru cărțile ce li le-a dăruit (Ex. Nr. 376/1887.)

Suma de 15 fl. v. a. lipsind dela act nu se poate cuita, de asemenea nu se pot subțerne adunării generale proxime membrii nou însinuați, lipsind lista acelor dela act. Cererea de a se lăsa la dispozițiunea despărțământului sumele întrate, într'un cât ele ar fi încurs dela membrii ajutători și nu dela membrii ordinari ai Asociațiunii, avînd în vedere prescrișele șș-lor 27, 20 și 18 din regulament se încuviințează. Încât pentru disertațiunea trimisă, aceea se va publica dacă se va afla corespunzătoare pentru foaia asociațiunii; de asemenea se va publica și cuvîntul de deschidere, precum și raportul comitetului, avînd a se trimite spre împărțire între cărturarii din despărțământ 50 de exemplare din numărul acela al „Transilvaniei”, în care vor apăre, cu aceea însă, ca direcțiunea să se îngrijească a acoperi spesele atât ale exemplarelor, ce li s'au trimis anul trecut, cât și ale celor ce li se vor trimite în decursul acestui an. Toate celelalte hotărîri cuprinse în protocolul adunării generale a despărțământului se iau cu aprobare spre știință.

Nr. 115. Dl preposit capitular și președinte al „Asociațiunii transilvane”, Timoteiu Cipariu, prin adresa dtdo 10/22 August a. c. răspunzînd la adresa d-lui consilier și vice-președinte al „Asociațiunii transilvane”, Iacob Bologa de dtdo 8/20 August a. c., prin care încunoscîindu-l despre apropierea termenului pentru adunarea generală a asociațiunii îl invită la acea adunare, arată cu părere de rău că starea sănătății nu-i permite a lua parte la adunare (Ex. Nr. 373/1887).

— Se ia cu părere de rău spre știință.

Nr. 116. Comisiunea esmisă din partea comitetului pentru scontrarea cassei Asociațiunii pro 1886 raportează despre scontrarea și despre revisuirea făcută, arătînd că a aflat toate în buna ordine. (Ex. Nr. 377/1887.)

— Spre știință, avînd a fi transpus rațiociniul adunării generale.

Nr. 117. Secretarul II. prezentă proiectul de program pentru ședințele adunării generale, ce are a se ține în Sibiu la 28 și 29 August n. a. c.

— Se stabilește în textul alăturat.

Sibiu, d. u. s.

Iacob Bologa m. p., Dr. I. Crișian m. p.,
v.-președinte. secretar.

Autenticarea acestui proces verbal se încrede d-lor: C. Stezariu, G. Barițiu, Dr. Il. Pușcariu. S'a cetit și autenticat.

Sibiu, în 25 August 1287.

Dr. Il. Pușcariu m. p. G. Barițiu m. p.
C. Stezariu m. p.

Din public.*)

Mulțumită publică.

Subscribul își ia libertate a aduce cea mai profundă mulțumită spect. domn Nicolau F. Négruț din Gherla pentru suma de 40 fl. v. a. oferită ca milă jos subscribului în baile Herculanene în vara a. c. Cerul s'el țină încă mulți ani în deplină sănătate și putere, spre a ajutara și pe viitor Români săraci și neputincioși.

Ciacova, la 18 Sept. 1887.

Sprida Pojarovucii,
croitor.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Constantinopol, 3 Octombrie st. n. (Scirea „Agenței Reuter.”) Ultima notă ce a adresat-o Poarta cabinetului din Petersburg conține următoarele modificări: de a se trimite în Bulgaria doi locuitori princiari, unul rusesc și unul turcesc, care vor administra țeara timp de trei luni și vor avî să convoace noua Sobranie pentru alegerea principeului. Se asigură, că la aceasta notă nu se va pute răspunde înainte de a se reîntrae Țarul la Petersburg.

Paris, 3 Octombrie n. „Observatore francais” află, că Bismarck a făcut Vaticanului și Quirinalului proiecte pozitive, a căror rezolvare e iminentă. Aceste proiecte a determinat pe Crispi a merge la Friedrichsruhe. Acest pas ar fi de o mare importanță diplomatică.

Constantinopol, 3 Octombrie n. O depeșă din Atena împărtășește, că s'a comis un atentat la viața consulului turcesc Feridun-Bey.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

— Un post de învățător la școala română gr.-or. din Tâlmăcel, protopresbiteratul Sibiiului, cu salariu anual de 170 fl. v. a. — A se adresa până în 25 Septembrie st. v. a. c. la protopresbiteratul tractului: Simeon Popescu, în Sibiiu.

— Trei posturi de învățători la școlile române gr.-or. din comunele mai jos înscrise ale protopresbiteratului Sebeșului. (Archidieceză):

1. Pianul-de-joș, două posturi de învățători, unul cu salariu anual de 250 fl. v. a., 5 fl. v. a. bani de cuartir; apoi lemnele de foc și folosirea unui agru de 400 $\square$; al doilea post, cu salariu anual de 200 fl. v. a., 5 fl. v. a. bani de cuartir și lemne de foc, — salariile se răspund în 4 rate decursive.

3. Sebeșel, cu salariu anual de 130 fl. v. a., cuartir și un stângin lemne de foc; apoi folosirea grădinei de pomeri pentru legumi. — A se adresa până în 22 Septembrie st. v. a. c. la protopresbiteratul tractului: I. Tipeiu, în Sebeș.

— Trei posturi de învățători împreunate cu cantoratul dela comunele mai jos înscrise din protopresbiteratul Târnavei-inferioare. (Archidieceză):

1. Chinceș, cu salariu anual de 182 fl. v. a., 100 lire cucuruz sfârmit à 1 fl.; ca cantor 28 pui de găină à 20 cr., apoi țile de lucru 28 à 30 cr. și folosința a 4 jugere pământ parte arător parte fânaș venite stolari și accidentali 14 fl. v. a.

2. Herepea-maghiară, cu salariu anual de 150 fl. v. a., care constă din: ca învățător 7 fl. 50 cr. în bani; cucuruz sfârmit 70 de lire à 1 fl., folosința casei și grădinei cantonale 10 fl. v. a., folosința a 4 jugere 1212 $\square$ porțiune canonică 20 fl. v. a., terțialitatea ferdelelor 21 à 1 fl. 21 fl. v. a.; țile de lucru 21 à 30 cr. 6 fl. 30 cr., apoi venite stolari și accidentali 15 fl. 20 cr.

3. Păucea, cu salariu anual de 170 fl. v. a., care constă din: 116 lire cucuruz sfârmit à 1 fl. 25 cr. ca învățător; apoi ca cantor terțialitatea ferdelelor 25 à 1 fl. 25 cr., folosința a două locuri 15 fl. și venitele stolari 14 fl. v. a.

— A se adresa până în 30 Septembrie st. v. a. c. la protopresbiteratul tractului: Nicolau Todoran, în Cetatea-de-baltă.

LOTERIE.

Tragerea din 1 Octombrie st. n.

Timișoara: 73 13 11 35 65.

Viena: 14 62 5 3 55.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 17 Septembrie v. 1887.

Venditorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libre	prețul lei în aur
Grosuovici	Czvetovici	Grâu	1000	61 $\frac{1}{2}$	9.30
Bach	"	"	1500	60 $\frac{1}{2}$	9.70
Vasmagidi	Schmierer	"	2600	62 $\frac{1}{2}$	10.49
Politi	Negroponte	"	3400	61 $\frac{1}{2}$	10.40
Emberico	Petricioni	"	3200	61 $\frac{1}{2}$	10.70
"	"	"	2550	63	11.10
Grosuovici	"	"	750	61 $\frac{1}{2}$	10. —
Chrisoveloni	Feitler	"	3000	61 $\frac{1}{2}$	10.25
Vechsler	Verona	"	2000	61 $\frac{1}{2}$	9.25
Marchiani	"	"	1800	63	11.25
Marchiloman	Valler	"	750	61	10.25
Zerman	Emberico	"	1800	61 $\frac{1}{2}$	10.40
Fulga	Cohen	Orz	2400	49 $\frac{1}{2}$	4.90
Wechsler	"	"	1800	49 $\frac{1}{2}$	4.72 $\frac{1}{2}$
Ferardo	Emberico	"	2200	49 $\frac{1}{2}$	4.80
Samarian	Petricioni	"	3000	49 $\frac{1}{2}$	4.95
Gheordhiadi	L. Dreifus frer.	"	2500	48	4.20
Vrioni	Leventon	Fasole	2450	57 $\frac{1}{2}$	5.57 $\frac{1}{2}$

Agul 13.85—13.90 la $\%$.

Operațiile efectuate în 18 Septembrie 1887.

Focșaneanu	Schmierer	Porumb	4500	59 $\frac{1}{2}$	7. —
"	"	"	2500	61	7. —
Chrisoveloni	L. Mendl	"	9000	59 $\frac{1}{2}$	6.75
Sasu	Nicolopolo	"	600	60 $\frac{1}{2}$	6.65
Gămulescu	Dreifus freres	"	1000	60	6.60
Kirschen	Cohen	Grâu	1250	61	9.72 $\frac{1}{2}$
"	"	"	1200	62	10.72 $\frac{1}{2}$
Matei	Pauli	Secară	3200	58 $\frac{1}{2}$	5.35
"	Schmierer	"	2300	58	5.47
Gheordhiadi	"	"	3100	56	4.90
Lombardo	Pauli	Orz v.	5500	47 $\frac{1}{2}$	3.45
Perlea	"	"	4800	46	3.90
"	"	"	4110	44 $\frac{1}{2}$	3.95
C. Dimitriadi	Dreifus freres	Secară	2000	—	4.10
Nicolaidi	"	"	1150	46 $\frac{1}{2}$	4.10

Agul 13.90—13.95 la $\%$.

Operațiile efectuate în 19 Septembrie v. 1887.

Grosuovici	Dreifus freres	Porumb	2200	57	6.35
Perlea	L. Mendl	"	1600	58 $\frac{1}{2}$	6.65
Cavadi	"	"	2500	61 $\frac{1}{2}$	6.90
Cațica	Nicolopulo	Grâu	1600	62 $\frac{1}{2}$	10.60
Curvisiano	"	"	1480	61	10.12 $\frac{1}{2}$
Fulga	L. Dreifus et C.	"	1800	61 $\frac{1}{2}$	10.50
Fechner	"	"	8800	62 $\frac{1}{2}$	10.95
Cațica	Gardeli	"	1700	60 $\frac{1}{2}$	9.75
Bach	Valler	"	1290	59 $\frac{1}{2}$	9.40
Nicolaidi	Carnevali	Secară	1600	59 $\frac{1}{2}$	6.15
Violato	L. Mendl	Orz	3100	45 $\frac{1}{2}$	4. —
"	"	"	2300	50 $\frac{1}{2}$	4.80
P. Arion	Ottoman	"	3150	47	4.05
Matei	Pauli	Ovăs	7000	—	7.15

Agul 13.90—13.95 la $\%$.

Bursa de București.

1 Octombrie — 5 oare p. m.	Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 5 $\frac{1}{2}$ $\%$	—	—
Renta română amort. 5 $\frac{1}{2}$ $\%$	—	—
(Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6 $\frac{1}{2}$ $\%$	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6 $\frac{1}{2}$ $\%$	—	—
Împrumutul Municipal 5 $\frac{1}{2}$ $\%$	—	—
Serisuri func. rurale 7 $\frac{1}{2}$ $\%$	—	—
Serisuri func. rurale 5 $\frac{1}{2}$ $\%$	—	—
Idem urbane 7 $\frac{1}{2}$ $\%$	—	—
" 6 $\frac{1}{2}$ $\%$	—	—
" 5 $\frac{1}{2}$ $\%$	—	—
Banca Naț. (500 lei v. s. într.)	1034. —	—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei v. s.)	236. —	—
Soc. de Asig. Naț. (200 lei v. s.)	—	—
S. cred. mob. r. (250 lei v. s.)	—	—
Soc. r. de con. (250 lei v. s.)	103. $\frac{1}{2}$	—
Oblig. Casei Pensiuilor	—	—
Agio.	14.35	14.40

Schimb

Londra 3 luni	25.22 $\frac{1}{2}$	—
" cek	25.44	—
Paris 3 luni	99.50	—
" cek	100.07 $\frac{1}{2}$	—
Berlin 3 luni	123.60	—
" cek	124.70	—
Viena	2.02 $\frac{1}{4}$	—
Agio.	14.40	—

Bursa de Budapesta

din 1 Octombrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6 $\frac{1}{2}$ $\%$	—
" " " 4 $\frac{1}{2}$ $\%$	99.50
" " " 5 $\frac{1}{2}$ $\%$	86.80
Împrumutul căilor ferate ung.	149.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.25
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.25
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.20
" " bănățene-timișene	104.20
" " cu cl. de sortare	104.20
" " transilvane	104.20
" " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100. —
Împrumut cu premiu ung.	124. —
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50
Rentă de hârtie austriacă	81. —
" " argint austriacă	82.20
" " aur austriacă	112.25
Losurile austr. din 1860	135.25
Acțiunile băncii austro-ungare	880. —
" " de credit ung.	289. —
" " " austr.	282.20
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102. —
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.92
Napoleon-d'ori	9.94
Mărci 100 imp. germane	61.50
Londra 10 Livres sterlingi	125.90

Bursa de Viena

din 1 Octombrie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6 $\frac{1}{2}$ $\%$	—
" " " 4 $\frac{1}{2}$ $\%$	99.55
" " " 5 $\frac{1}{2}$ $\%$	86.70
Împrumutul căilor ferate ung.	149.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98. —
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114. —
Bonuri rurale ung.	104.10
" " cu cl. de sortare	104.10
" " bănățene-timișene	104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.20
" " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100. —
Împrumut cu premiu ung.	123.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.70
Rentă de hârtie austriacă	81.05
" " argint austriacă	82.15
Rentă de aur austriacă	112.05
Losuri austr. din 1860	135.50
Acțiunile băncii austro-ungare	880. —
" " de credit ung.	289.25
" " " austr.	282.40
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.94
Napoleon-d'ori	9.94 $\frac{1}{2}$
Mărci 100 imp. germane	61.47 $\frac{1}{2}$
Londra 10 Livres sterlingi	125.70

Cursul pieței din Sibiiu

din 3 Octombrie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.64	vând. 8.65
Lire turcești	" 11.20	" 11.25
Imperiali	" 10.20	" 10.25
Ruble rusești	" 1.11	" 1.11 $\frac{1}{2}$

Nr. 4716—1887.

[496] 2—2

Licitațiune.

În 8 Octombrie la oarele 9 înainte de amiazi se va ține în cancelaria comunală din Tâlmăcel o licitațiune pentru darea în arândă a dreptului de crișmărit, precum și a moarei de acolo pe timpul din 1 Ianuarie 1888 până în 31 Decembrie 1890.

Prețul de exclamare:

1. Pentru dreptul de crișmărit 1200 fl.

2. Pentru moară 700 fl.

Vadiu 10 $\%$.

Condițiunile mai detaliate se pot vedea aici.

Sibiiu, 28 Septembrie 1887.

Oficiul pretorial central.

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[467] 86

„**Amicul Familiei.**“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 1 $\frac{1}{2}$ —2 $\frac{1}{2}$ coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, romane, romanuri, suveniruri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează chestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivizilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plățibili și în timbre postale.

„**Preotul român.**“ Revistă bisericească, școlastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2 $\frac{1}{4}$ —3 $\frac{1}{4}$ coale; și publică articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sâmbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șiuțuțiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiunii din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poezii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poezii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înverderite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere înverderită și aprepărită de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru școlile popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30. cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.“ 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arăta, se arată pruncilor!“ și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele școlilor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm spriginiții publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spiciure din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru școlile populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnaziul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumoase ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru prunc